

Ohlášky – neděle 17. 9. 2023

Dnes prožíváme **24. neděle v mezidobí.**

- Středa 20. 9. – **Svátek Výročí posvěcení katedrály sv. Štěpána v Litoměřicích**
- Čtvrtek 21. 9. – **Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty**
- Sobota 23. 9. – **Památka sv. Pia z Pietrelciny, kněze**
- Příští neděle 24. 9. 2023 bude **25. neděle v mezidobí.**

- **Volby do farní pastorační rady** farnosti sv. Václava Lovosice se budou konat v neděli **8. října 2023** po mši sv. která začíná v 9:00.

- V průběhu září a října vás opět zveme na **Meditace s varhanní hudbou V pátek od 17:15.** Podrobný **rozpis** najdete **na nástěnce** před kostelem.

- Prosím rodiče, aby nezapomínali na **důležitost duchovní formace** svých dětí a při plánování kroužků na školní rok toto patřičně zohlednili.

- **Zatím nevím, zda má někdo zájem se účastnit Kurzu Alfa v Lovosicích. Prosím o informaci pokud o někom víte.** Kurz **bude každou středu od 18:00**, začínáme **27. 9. 2023**, konec kurzu 13. 12. 2023. Prosím pozvěte známé.

- **Václavská poutní mše svatá** ve čtvrtek **28. 9. 2023 od 10:30** v kostele sv. Václava v Lovosicích. Hlavní celebrant P. Ing. Mgr. Vladimír Slámečka, Ph.D. Doprovodí **Lovosický chrámový sbor a Chorgemeinschaft Coswig/Weinböhla e.V.**

- pátek 29. září 18:00 zahájí **letošní serii Chvál** v kostele sv. Václava v Lovosicích **Slávek Klecandr.** Pozvěte známé a přijďte chválit Boha se známým zpěvákem a kytaristou.

- **20. - 22. 10. 2023** pořádá Diecézní centrum pro rodinu **duchovní obnovu v Jiřetíně pod Jedlovou**, Klášterní 254. Začátek: pátek od 18:00, ukončení neděle 12:00 obědem. Cena: 2.000, -Kč Vede: R.D. ICLic. Mgr. Pavel ANDRŠ – Žalmy – modlitba rozbouřeného srdce v rozbouřené době. Přihlášky a další informace v sakristii nebo ruzickova@centrumprorodinu.cz, tel: +420 731 158 924.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30 bohoslužba slova
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti ve středu od 13 h
(děti před 1. sv. přijímáním) a od 14 h

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537

farnost.lovosice@seznam.cz

www.farnostlovosice.cz

www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář

+ 420 603 845 460

Václav

č. 43 (2023)

17. 9. 2023

24. neděle v mezidobí

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

6. Opuštění ve stylu kamikadze (Kolik můžeme odpustit?) II

Máme toho zabijáka vykastrovat? | Jestli to uděláme, kastrujeme i sebe. Jestli ho budeme dusit na mírném ohni, znamená to, že i my se staneme obětí toho ohně. Během mše jsem dlouho vysvětloval, že máme v sobě také něco bestiálního a že bychom chtěli toho člověka zbavit části těla, která ten akt spáchala. Je jasné, že většina lidí by takovou strašnou věc nikdy nespáchala. Pro mě jako pro křesťana ten, kdo to spáchal, zůstává bratrem. Máme něco společného. Byl jsem v kontaktu s jedním vězněm, který spáchal strašlivou věc – znásilnil a zabil sedmiletou holčičku. Psával mi a já jsem mu odpovídal. Pak mě požádal, abych ho přijel navštívit. Pociťoval jsem hrůzu a děs, když mi podal ruku. Ale ve své ruce jsem viděl ruku Kristovu. Ať se stane cokoli, je to můj bratr, protože jsem křesťan. Jeho ruka je ruka Kristova.

To by žádné zvíře nespáchalo | I když se choval jako zvíře (ovšem žádné zvíře by takového činu nebylo schopno), zůstává nevyhnutelně mým bratrem. Kdybych si toho člověka přál popravít, zničil bych tím část samotného lidství. Křesťanské pojetí umožňuje překonat ty nejstrašnější činy. Nesmíme k jednomu utrpení přidávat další – nemilosrdnou nenávist, kterou cítíme ke zločinci. Znamenalo by to odsoudit lidstvo do pekel. A na tom trvám. Rodičům, kteří setrvávají v nenávisti po smrti svého dítěte, bych řekl, že pachatel vyhrál hned dvakrát. Zabil dítě a rodiče nechává žít v pekle nenávisti. Řekl jsem těm rodičům, že odpuštění, které bychom tomu zločinci chtěli dát, může dát jen Angelika, ale ta je mrtvá. Pokud nejsme schopni zločinci odpustit, můžeme jen prosit Boha, aby obdařil svým milosrdenstvím toho, kdo zničil lidský život. Já bych se nikdy neodvážil říct takto postižené rodině: „Odpusťte tomu zločinci.“ Nikdy.

Hrdinství v opuštění | Jen Bůh nám může dát onu heroickou schopnost odpouštět. To je hybná páka křesťanského heroismu. A dodal bych, že svět asi zachraňují vždycky právě hrdinové. Hrdinové, i když je jich málo, jsou bytostí světla, které dokážou odpouštět a zachránit lidstvo. Během obřadu a mše jsem se modlil, aby vyšetřovatelé našli vraha. Nejdřív je důležité odhalit ten obličej, motivy toho, kdo to spáchal, a žádat nápravu. A pak je třeba pokusit se ho vyléčit, a hlavně mu zabránit spáchat to znovu.

Vězení je pro tento typ zabijáka neustálým utrpením, často horším než smrt. Protože jsem povoláním vychovatel, nutně musím stát po boku takového zločince, i když jsem na straně oběti. To je paradox, který mě poji jak s obětí, tak s pachatelem. A je to ta nejtěžší součást mé práce. A také je to to nejkrásnější poslání kněze a vychovatele. Právě v tomto bodě se má dvě povolání setkávají. Krásná a náročná! Stát někomu po boku a být na něčí straně není totéž. To je výzva, která stojí před všemi vychovateli. Rád bych byl jen po boku oběti, ale nemůžu, protože mou prací je pokusit se zachránit pachatele a pomoci mu vrátit se na správnou cestu.

Křišťálově čisté jádro | Většinou mám co do činění s pachateli méně závažných činů a mým úkolem je jim pomáhat, aby mohli žít lidsky mezi námi ostatními. Můžu doufat, že odhalím to křišťálově čisté jádro, které se skrývá v každé bytosti, ať je to kdokoli. Znamená to hledat za každou cenu v tom nejhorším z nás bytost světla, která se v něm skrývá. Takhle společnost trpí sexuálními zločiny, kterých stále přibývá. Musíme přemýšlet a jednat tak trochu proti proudu, abychom zabránili přibývání takových vražedných nutkání. Není pozdě léčit ohrožené lidi, ještě, než přejdou k činu. Pokusit se je vyléčit neznamená zavřít je do vězení, ale postarat se o ně v zařízení, kde budou chráněni před svými pudy a kde se nedostanou k možným obětem. Byl jsem navštívit vězně ve vězení v Tours. Někteří byli znechuceni příšernými zločiny, spáchanými svými spoluvězni. Ti zločinci byli v tom vězení s nimi, od rána do večera pronásledováni. Obyčejní vězni se mě ptali, co by se s tím mělo dělat. „Je třeba je oddělit, jsou nemocní.“ Je nutné umístit ty nejnebezpečnější zločince na chráněné místo, kde nebudou moci škodit. Je nepřípustné míchat je s ostatními vězni, protože je to dost hluboce zraňuje. Byl jsem zděšený, když jsem postupem času zjistil, kolik mají na svědomí nevinných obětí, především dětí. Někdy je zločinec mnohonásobným recidivistou – vyjde z vězení a není sledován na každém kroku; avšak vhodný terapeutický přístup by recidivám zabránil. Francie je v evropském měřítku v tomhle směru jednou z nejzaostalejších zemí. Pokud tyto velmi nebezpečné jedince nebude nikdo dál sledovat, stát bude mít zodpovědnost za lidské bestie, které propouští s trestuhodnou bezstarostností. ... (z knihy *Evangelium podle svatého lotra – 1. k. Prosté evangelium*)

Texty k rozjímání – 24. týden v mezidobí

Neděle 17. 9. – Mt 18,21-35: Minulou neděli jsme otevřeli stejnou kapitolu evangelia, ale věnovali jsme se autoritě a moci v církvi, které jsou svěřeny vedení. Na to plynule navazuje text ukazující, že ani vedení církve či společenství nemůže jednat svévolně. Nikdo nemůže chtít stanovovat hranice odpuštění podle lidských představ. To je věc Boží. Podobnoství o nemilosrdném služebníku směřuje Kristus především apoštolům. Ale texty platí přeneseně i pro každého člověka, protože odpuštění je základním opěrným bodem života ve společenství i s Bohem. Touha po pomstě nebo nenávist člověka zcela zničí. Lze pak domýšlet i další detaily příběhu, např. jak se mohl nemilosrdný služebník domnívat, že se nikdo o jeho chování nedoví? Proč se nezachoval po příkladu svého Pána? Nebo to, že chudoba neznamená automaticky milosrdný postoj, a naopak, každý bohatý nemusí hned být nemilosrdný člověk.

Pondělí 18. 9. - Lk 7,1-10: Pokorné setníkovo vyznání opakujeme pravidelně ve mši svaté. Kéž jej procítíme vždy, než Krista přijmeme a přesvědčíme se, že opravdu uzdravuje – i naše vztahy!

Úterý 19. 9. - Lk 7,11-17: Radost matky ze vzkříšení jediného syna musela být nepředstavitelná. Kéž se i já dovedu radovat z Ježíšových mocných činů, které nejsou tolik nápadné...

Středa 20. 9. - Lk 7,31-35: Lidem se nezavděčíte: jednoho kněze kritizují, že je příliš upjatý, další se zas může jevit jako příliš „světský“. Sám náš Pán by se dnes opět setkal s odsuzováním.

Čtvrtek 21. 9. - Mt 9,9-13: Nekritizovali bychom dnes Ježíše za jeho odvahu? Kritéria pro výběr apoštolů jsme nastavili vysoko. Je však důležité nechat prostor působení jeho Ducha. Pravda, je to riziko!

Pátek 22. 9. - Lk 8,1-3: Asi bychom byli zaskočení, kdybychom blíž poznali ženy, které doprovázely našeho Pána. Ježíšova novost byla v tom, že se nerozpakoval obklopit se těmi, na které společnost shlížela svrchu.

Sobota 23. 9. - Lk 8,4-15: Už tím, že se nad Božím slovem dnes zastavím, padne do (dobré?) půdy. Chci mít teď sílu přinášet užitek. Bez trpělivosti nic nevzejde!